

MAKING SENSE OF SUBSIDIARITY IN TURKEY

Gülşen YILMAZ

Gazi Üniversitesi, Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü, 06570,
Ankara, Türkiye, gulseny@gazi.edu.tr

Abstract

The aim of this paper is to define the concept of “subsidiarity” from the view of European Union and Council of Europe of Local Self-Government and to interpret implications of this concept in urban planning practices in Turkey. In this context, the implementation problems rose from articles of Turkish Constitution (Art: 127) and the Development Law (Numbered 3194/ Arts: 8-9) are discussed regarding the concept of “subsidiarity”.

Key Words: Subsidiarity, Urban Planning, Turkey.

TÜRKİYE’DE HİZMETTE YERELLİK İLKESİNE DUYARLILIK

Özet

Bu çalışmanın amacı “hizmette yerellik ilkesini” Avrupa Birliği ve Avrupa Yerel yönetimlerinin ele aldığı şekilde tanımlamak ve ayrıca Türkiye’deki kentsel planlama pratiğindeki uygulamaları bu bağlamda değerlendirip yorumlamaktır. Bu değerlendirme kaçınılmaz olarak kamu yönetimi ile iç içe geçmenin verdiği etki ile şekillenmiştir. Bu kapsamda bu çalışmada, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 127. maddesi ve 3194 İmar Kanununun 8. ve 9. maddelerinin uygulamada ortaya çıkardığı problemler hizmette yerellik ilkesine uygunluk açısından ele alınıp, incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Hizmette Yerellik, Kentsel Planlama, Türkiye.

1. GİRİŞ

Küreselleşme olarak bilinen ekonomik, sosyal ve politik birleşme hareketi sadece devletler içinde değil aynı zamanda bölgelerde de yoğunlaşmaktadır. Küreselleşme yerelleşme ve bölge gelişimini desteklemektedir. Küreselleşme sürecinde, yeni konseptler ve tanımlar ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda hizmette yerellik, yeni dünya düzenindeki en önemli konseptlerden biridir. Türkiye’de hizmette yerellik konseptinin etkileri sadece kamu yönetimi alanında değil aynı zamanda kent planlama pratiği içinde önemli sonuçlar ortaya çıkarmaktadır.

Bu çalışmada hizmette yerellik ilkesinin kentsel planlama ve kamu yönetimindeki önemi yasal ve kurumsal işleyiş kapsamında tartışılmıştır. Bilimsel tartışma niteliğindeki bu yazının, geri planında geniş bir literatür araştırması bulunmaktadır. Ancak bu yazı sadece temel kaynaklar üzerinden yürütülmüş böylelikle konunun dağılmaması sağlanmıştır. Bu sebeple, tartışma pratikteki uygulamalar üzerinden yapılmaktadır. Özellikle pratikte, kamu yönetimi ve planlama alanının iç içe geçmişliği üzerinden çalışmanın çerçevesi oluşturulmuştur. Bu kapsamda, hizmette yerellik-halka yakınlık- (subsidiarty) ilkesi sadece kentsel planlama disiplini kapsamında irdelenmemiş, bu konuda planlama disiplini ile iç içe geçmiş olan kamu yönetiminin konuya bakışı da değerlendirilmiştir. Aslında bu iç içe geçmişlik yasal ve kurumsal işleyiş içinde genel bir sorun olarak varlığını korumaktadır.

1. INTRODUCTION

The movement of economic, social and political unification, which is known as globalisation, is intensified not only among the states but also among the regions. Globalisation has supported the development of localisation and regions. In the globalisation process, new concepts and definitions have emerged. In this context, subsidiarity is one of the most important concepts in the new regulation of the world. The impacts of the concept of subsidiarity are not important for only public administration but also for urban planning practices in Turkey.

In this study the importance of the “subsidiarity” concept for the urban planning and public administration in the scope of/with respect to legislative and institutional point of view is discussed. There is broad literature survey behind this academic discussion. On the other hand, in this study, it is aimed to discuss issues with respect to basic references and past experiences in order not to disperse the subject. Particularly, taking into account that the planning and public administrations have lots of common issues and their interest areas are not clearly distinguished, subsidiarity is analysed not only from the urban planning point of view but also public administration point of view. Indeed, this confusion has continued as a general problem in legal and institutional areas.

2. HİZMETTE YERELLİK- HİZMETTE HALKA YAKINLIK- (SUBSIDIARITY) İLKESİNİN TANIMLANMASI

Hizmette yerellik (subsidiarity) kamu servislerinin sadece basit olarak sunulmasını değil aynı zamanda en optimum ölçekte gerçekleştirilmesini öngörmektedir. Hizmette yerellik yeni yasal ve idari düzenlemeleri gerekli kılmaktadır. Anayasal bağlamda hizmette yerellik düşüncesi gücün *desantralize* edilmesini yansıtır. Fakat hizmette yerellik desantralizasyonla birebir aynı şey değildir. Aslında hizmette yerellik gücün sadece yukarıda toplanması değil aşağı doğru dağıtılması prensibidir ve gücün organizasyonu prensibi olarak tanımlanır.

Genel bir bakış açısı ile değerlendirildiğinde, hizmette yerellik- hizmette halka yakınlık- ilkesi toplumda sorumlulukların en verimli düzeyde ele alınması ve karar verilmesi ile ilgilidir. Bu en uygun düzeyde ve en uygun eylemin yapılması anlamına gelmektedir. Hizmette yerelliğin anlamı kamu servislerinin sorumluluğunun bölgesel otorite yada yerel otorite düzeyinde halka en yakın duruşla ele alınmasıdır. Eğer herhangi bir kamu hizmetinin belirlenen düzeyde ve kurumda yerine getirilemediği görülürse bu hizmetin bir üst düzeyde başka bir kurumsal yapı içinde çözülmesi gerekmektedir. Bunun için yetkilerin bir üst düzeye aktarılması gerekmektedir. Böylelikle bir başka düzeydeki otorite belirlenerek bu hizmeti vermek üzere çalışmalarına başlamaktadır. Daha da önemlisi hizmette yerellik ilkesi *optimizasyon* ve verimliliği kapsamaktadır. *Optimizasyon* ve verimlilik ortak görüş oluşturma- odayaşma- ve demokrasi için önemlidir. Hizmette yerellik ilkesi yerel demokrasiyi ve yerel özerkliği desteklemektedir.

3. TÜRKİYE'DE HİZMETTE YERELLİK İLKESİNİN KENTSEL PLANLAMA ALANINDAKİ UYGULAMALARI

Hizmette yerellik ilkesine göre kamu servisleri halka en yakın birimden yürütülmelidir. Türkiye'de kamu yönetimi birimleri, yerel yönetimler ve merkezi idareden oluşmaktadır. Fakat, var olan idari organizasyon yerel yönetimler ve merkezi yönetimler arasındaki koordinasyonu şekillendirmede yetersizdir, ayrıca merkezi yönetimin idari birimler içinde baskın bir rolü bulunmaktadır. Bu idari yapı incelendiğinde kamu hizmetlerinin verimli olmadığı ve kamu yararının sağlanamadığı açıkça görülmektedir.

Aslında Türkiye'de yerel yönetimler henüz tamamen demokratik bir yapıya sahip değildir. Çünkü Türk idare sistemi merkezi hükümetin yerel servis birimleri ile yerel yönetimler aynı konuda aynı eyleme geçme yetkisine sahip olabilmektedirler. Bu ikili kurumsal yapı kentsel planlama sistemini de etkilemektedir. Kentsel yönetim sistemindeki koordinasyon eksikliği ve sınırlı yerel yönetim hakları nedeniyle özellikle son dönemlerde altyapı, konut inşaatı vb kentsel kamu servisleri verimli bir şekilde sağlanamamaktadır.

3.1. Türkiye Anayasası (Madde 127) Kapsamında Varolan ve Beklenen Pozisyon

Türkiye anayasası (127 madde) yerel ve merkezi hükümet arasındaki ilişkiyi tanımlamaktadır. Bu maddeye

2. DEFINING THE CONCEPT OF SUBSIDIARITY

Subsidiarity suggests that public services are taken up not only at the simplest and lowest level but also at the optimal scale. Subsidiarity necessitates new legal and administrative arrangements. The idea of subsidiarity in constitutional context reflects the value of decentralised power. Nevertheless, subsidiarity is not the same thing as decentralisation. Rather, it is a principle for allocating power upward as well as downwards, and it incorporates a presumption in favour of allocation downwards in case of doubt.

From the general perspective, the principle of subsidiarity is concerned with adequate level of responsibilities and decision making in the society. It gives priority to the lowest possible level of effective and optimal action. Subsidiarity means that responsibility for public services is placed at the level closest to the citizens, at local authority or regional level. For example it is passed upwards only when a particular problem cannot be solved at that level. Authority, which is in another level, deals with particular problem. Most importantly the framework of subsidiarity principal includes optimisation and efficiency. Optimisation and efficiency are important for consensus building and democracy. Also, the principle of subsidiarity supports local democracy and local autonomy.

3. THE IMPLICATION OF SUBSIDIARITY PRINCIPLE FOR URBAN PLANNING IN TURKEY

According to subsidiarity principle, the public services are provided at the level closest to the citizens. In Turkey, public administration consists of local governments and central government. However, existing administrative organisation is not formed by the coordination among central and local government, central government has a dominant role in the administrative units. From this point of view, public services did not become efficient in terms of public interest.

In fact, the local governments of Turkey are not democratic enough. Because Turkish administration system is that, local governments operate side by side with local service units of central government. This institutional structure affects urban planning system. Recently urban public services such as infrastructure, housing supply etc have not provided efficiently, due to lack of coordination in urban administration system and limited local government rights.

3.1. The Existing and Expected Position Taken by the Turkish Constitution (Art 127)

The Turkish Constitution (article 127) is describes the relationship between local and central government.

göre, yerel yönetimlerin gücünü sınırlandıran ve yerel yönetimlerin işleyişini ilgilendiren ve hizmette yerellik ilkesi açısından 3 ana sorun noktası bulunmaktadır. İlk olarak 127. madde de “yerel yönetimlerin görevleri, gelir kaynakları ve devletle ilişkileri yasa ile belirlenir” denmektedir. Bu belirleme yerinden yönetim ilkesine göre gerçekleşmektedir. Halbuki çağdaş yerel yönetim düşüncesine göre merkezi hükümet ve yerel hükümet arasındaki görev paylaşımı hizmette yerellik ilkesini temel almak durumundadır. Yani yerel nitelikteki kamu hizmetleri yerel yönetim tarafından yürütülecektir. Türkiye’de yerel nitelikteki görevler yasa çıkarılarak, yerel yönetimlerin elinden alınmakta ve merkezi ajanların sorumluluğuna verilmektedir. Bu durum anayasa ve yerel demokrasinin ilkelerine uymamaktadır ve uygulamalar hizmette yerellik ilkesine aykırı olarak gerçekleşmektedir. Uygulamada hizmette yerellik ilkesine zıt düşen pek çok örnek bulunmaktadır. Bu örneklerden biri plan yapımı konusuna ilişkindir. 1987 yılında planlama görevi belediye idaresinden alınıp Bayındırlık ve İskan Bakanlığının sorumluluk alanı kapsamına dahil edilmiştir. Fakat Anayasa mahkemesi, desantralizasyon ilkesine aykırı olması nedeni ile bu kanunu iptal etmiştir.

Bir başka sorun noktası yerel yönetimlere görevleriyle orantılı olarak gelir kaynağı sağlanması gerekir görüşü ile ilişkilidir. Bu görüşe rağmen, yerel yönetimlere verilen görevler ve sorumluluk alanı düşünüldüğünde, yerel yönetimlerin yasal gelirinin oldukça sınırlı ve az miktarda olduğu görülmektedir. Sınırlı kaynaklar nedeniyle yerel yönetimler zor durumda kalmakta ve böylelikle merkezi hükümete bağımlı bir yapıya bürünmektedirler. Bu yapıyı değiştirmek için, hizmette yerellik ilkesine göre eyleme geçilmelidir. Merkezi yönetimlere göre yerel servisler en verimli ve ekonomik şekilde yine merkezi idare birimlerince sağlanır, çünkü yerel yönetimler yeterli mali olanaklara ve insan kaynağına sahip değildir. Fakat hizmette yerellik ilkesine göre yerel servisler yerel özerklik gerektirmekte ve halka en yakın olan birimden sağlanmalıdır. Yani hizmette yerellik ilkesi kapsamında yerel yönetimlerin mali yapısı ve personel yapısı değişime uğramalıdır.

Son önemli nokta ise 127. madde doğrultusunda yerel yönetimlerin eylem ve kararları üzerinde merkezi yönetimlerin idari vesayet yetkisini-gücünü-kullanabilmesidir. İdari vesayet yetkisi belli amaçlar için kullanabilmektedir. Bu amaçlar;

- Yerel hizmetlerin, yönetimin bütünlüğü ilkesine uygun olarak yürütülmesi
- Kamu görevlerinde birliğin sağlanması
- Toplum yararının korunması
- Yerel gereksinimlerin karşılanmasıdır.

Bütün dünyada yerel yönetimler belli amaçlar için devletin üzerinde bir gözetim ve denetim uygulaması gereken kuruluşlar olarak görülmektedir. Ancak Türkiye’deki uygulamalarda yerel yönetimler üzerindeki gözetim ve kontrol hizmette yerellik ilkesi ile bağdaşmamaktadır. İdari vesayet ve denetim yerel yönetimlerin varlığını anlamsızlaştıracak bir yapıdadır. Halka en yakın idare olan yerel yönetimler toplum yararını en iyi sağlayacak kuruluşlardır. Merkezi idarenin yoğun ve

According to this article, three important provisions in terms of subsidiarity principle have restricted the power of local authorities. First, the article states, “the formation, duties and powers of the local administration shall be regulated by law in accordance with the principle of decentralisation”. However, in terms of contemporary local administration approach, the relation between central administration and local governments should depend on the principle of subsidiarity. Therefore, local governments can undertake public services. In Turkey with the enactment of law (article 127), most of the functions that are given to local administration have been put under the responsibility of central agencies. This is not in line with the constitution and principles of local democracy. In addition, this practise is contrary to subsidiarity principal. There are many examples in this respect. One of them is that in 1987, the duty of planning was taken from municipal administrations and put under the responsibility of Ministry of Construction & Settlement. However the Constitutional Court annulled this law as it is against the principle of decentralisation.

Another provision is that local governments will be provided with revenues in proportion to their duties. Despite this provision, revenues legally granted to the local governments are very small and limited when duties and tasks given to them are considered. Because of their limited resources local governments are bound to be helpless and dependent upon the central government. This impairs the principle of subsidiarity. In accordance with central governments, local services are provided more efficiently and economically by central governments, because local governments are lack of sufficient financial means and human resources. However, according to principle of subsidiarity, local services should be provided by units, which are the closest to citizens, which is required local autonomy.

The last important point is in Art. 127 that central administrations can exercise power of tutelage over the actions and decisions of local governments for the purposes of;

- Providing local services based on principle of indivisibility of administration
- Providing uniform public services
- Protecting public interest
- Meeting local necessities

Local governments are considered as organisations on which central government has authority to observe and control in all over the world. Nevertheless, in Turkish case, the authority to observe and control over local government doesn’t comply with the principle of subsidiarity. This tutelage makes existence of local authority meaningless. Local administrations, which are the closest units to citizens, can protect the public interest in a best way. The intensive authority of central administration over local governments damages the local self-government. In Turkey, there are not autonomous local governments.

Expected position is that to take action according to European Charter of Local Self-Government. Turkey is

geniş yetkisi yerel yönetimleri işlevsiz kılmaktadır ve yerel demokrasiyi yıkmaktadır. Türkiye’de özerk yerel yönetim bulunmamaktadır.

Türkiye Avrupa Konseyinin üyesidir ve Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartını imzalamış, onaylamıştır. Bu durumda olması istenen ve beklenen durum Avrupa Konseyi Yerel Yönetimler Özerklik Şartnamesine göre eyleme geçilmesidir. Bu nedenle iç hukukumuz tarafından uygulanabilir hale getirdiğimiz Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartnamesi kapsamında kamu hizmetleri sunulmalıdır. Mevcutta var olan idari vesayet pratiğinin hizmette halka yakınlık ilkesi ile bağdaşmadığı açıkça görülmektedir. Kamu hizmetlerinin mümkün olan en alt düzeyde ele alınması gerekirken özellikle kamu yararı bahane edilerek çoğu hizmet için merkezi yönetime geniş müdahale yetkisi verilmiştir. Halbuki kararın konusu olan eylem ve işlemin toplum yararına olup olmadığına karar vermesi gereken merkezi yönetim ve onun birimleri değil halka en yakın birim olan yerel yönetimlerdir.

3.2. İmar Kanunu (3194, Madde 8-9) Kapsamında Varolan ve Beklenen Pozisyon

3194 sayılı İmar Kanununun 8. ve 9. Maddesinde planların hazırlanması ve yürürlüğe konması konusunda belediye, il yerel idaresi ile mahalli makamlar-merkezi idareler arasındaki görev dağılımı tanımlanmaktadır. Kentsel planlama sürecinde, merkezi yönetim yetki dağılımını sağlamak üzere planlamada müdahale gücünü merkezi yönetime vermek üzere yerel yönetimlerin elinden almaya çalışmaktadır. Bu nedenle kamu servisleri verimli bir şekilde sağlanamamaktadır. Planlama gücü çok başlı ve dağınık yapısı ile karmaşa yaratmaktadır.

Uygulamada Bakanlıkların oldukça geniş bir yetki alanı bulunmaktadır. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı istisnai durumlarla karşılaştığında karar verme yetkisi ve gücünü artırmak ve yetki devri yapmak için gerekli araçlara sahiptir. Bu istisnai durumlar toplu konut üretimi ve uygulamalarında, gecekondularda, afet yönetiminde ve uygulamalarında karşımıza çıkmaktadır. Bu uygulamaların yerel demokrasi üzerinde olumsuz ve yıkıcı etkileri bulunmaktadır. Bu durum hizmette yerellik ilkesine göre kabul edilebilir bir durum değildir. Örneğin, özel çevre koruma alanlarında 1/1000 ve 1/5000 ölçekli plan yapma yetkisi ve sorumluluğu merkezi yönetimin ajanı olan Özel Çevre Kuruluna aittir. Bu alanlarda yerleşmelerdeki düzenleme yetkisi merkezi yönetime verilmiştir. Bazı uzmanlara göre, merkezi yönetimlerin ekonomik ve insan kaynakları açısından yerel hizmetleri yerel yönetimlerden daha verimli gerçekleştirme potansiyeli vardır. Bu düşünceye onay verenler olmasına rağmen bunun doğru olmadığı açıktır. Bu durum yerel servislerin sunumunda problemler yaratmaktadır. Planlama süreci merkezi yönetim tarafından yöre halkının talep ve istekleri göz önüne alınmadan gerçekleştirilmektedir. Böylelikle idarenin uygulamaları meşru ve kanuni olmaktan uzaktır. Aslında yerel hükümetlerin karar verme ve planlama yapmak için yeterli kapasitede olmadığı doğrudur. Hizmette yerellik ilkesine göre merkezi yönetimlerin katkısı ile yerel yönetimlerin güçlendirilmesi gerekmektedir. Fakat merkezi hükümet gücünü başka kurumlara devretmek istememektedir. Bu da hizmette

member of the Council of Europe. Therefore, this has become implemental in our inner national law. Existing tutelage practice is not complying with the principle of subsidiarity. Responsibilities for public services are dealt with lowest level. However, especially for public interest, central authority has intervention right and so many excuses. Local governments should make decision for public interest not central government.

3.2. The Existing and Expected Position Taken by City Planning Law (3194, Arts: 8-9)

In City Planning Law Articles 8-9 describe the division of duties among municipality, provincial local administration and central agencies—central government. In the process of city planning, central government tries to obtain the local governments’ planning power in order to give central agencies or delegation of authority. Because of this, public services are not provided adequately. Planning power creates confusion among the dispersed planning organisations. In the implementation the powers given to the ministries are very wide.

Ministry of Construction and Settlement has right entrustment of ministry power when ministry deems necessary to gain power about determining exception case. These exceptions are including mass housing implementation, squatter’s house, disaster management and implementations etc. It has harmful effects on local democracy and it is not acceptable according to subsidiarity concept. For example, in the restricted environment protection areas the responsibility of making 1/1000 and 1/5000 scales plans is assumed by central agency Özel Çevre Kurulu, a central government agency. In these areas, municipality power for settlements is given to central government. Although some people argues that central agencies carry out local duties better than local authorities could to in terms of economic and human resources, it is not completely right, due to the fact that it creates problems in the provision of local services. The process of planning is conducted by the central agencies without taking account of the desires and demands of the local citizens. Therefore, implication of this administration has not become legitimate and lawful. It is true that local governments have not enough capacity for decision making and planning. According to subsidiarity principal, local government should be strengthening with the help of the central agencies. Nevertheless, central government does not want to delegate the power. Not all that is complying with the subsidiarity principal.

Another example is the South Eastern Anatolian Project (Güneydoğu Anadolu Projesi), in, which the

yerellik prensibine aykırı bir durum oluşturmaktadır.

Diğer bir örnek Güneydoğu Anadolu Projesidir. Bu projede ekonomik ve sosyal gelişmenin sağlanabilmesi amacıyla yerel kamu hizmetlerinin sorumluluğu merkezi yönetim birimlerine bırakılmıştır. Bu projenin yürütülmesi hizmette yerellik ve yerel demokrasiye aykırı olarak gerçekleşmiş sivil toplumun taleplerine açık hale getirilememiştir. Şu anki yasal durum içinde bu tür örneklerin sayısı çoktur.

İmar kanundan beklenen pozisyon merkezi idare ve yerel yönetimler arasındaki yetki paylaşımını hizmette yerellik ilkesi çerçevesinde belirlenmesidir. Yani tüm gücün merkezi idarede toplanması yerine yerel yönetimlere yetkinin dağıtılmasıdır. Merkezi otorite yeni bir rol edinmelidir. Merkezi hükümetin temel fonksiyonu yerel hükümetin eylemlerini yasal olarak izlemektir. Bu açıdan merkezi yönetim ve yerel yönetimler koordinasyon ve işbirliği kapsamında ilişki kurmalıdırlar. Hizmette yerellik ilkesi doğrultusunda, merkezi yönetim kendi kaynaklarını yerel yönetimin mali olanaklar ve fonksiyonların artırılması için kullanmalıdır. Buna ek olarak merkezi idare kontrol birimi haline gelmelidir. Merkezi yönetim halka en yakın olan yerel yönetim birimlerinden karar verilmesine izin verici bir yapıya sahip olmalıdır.

4. SONUÇ

Hizmette yerellik küresel dünyadaki dönüşüm içinde yerel demokrasinin gelişmesinde önemli bir role sahiptir. Fakat, Türkiye’de merkezi yönetimin yerel idare üzerinde geniş yetkisi bulunmaktadır. Bu nedenle, kent planlamada kamu hizmetleri verimsiz ve fazla maliyetli yapısı ile ekonomik değildir.

Hizmette yerellik ilkesi müdahale gücünün nerede olması gerektiğini yönlendirmeye yarayan karardır. Uygulamalarda gücün dağılımı örnekten örneğe değişebilmektedir. Ancak, Türkiye’de merkezi idare tüm gücü elinde bulundurmaya istemektedir. Türkiye Avrupa Birliği aday ülkesidir ve Avrupa Birliğine girmek için uğraştığımız şu günlerde hizmette halka yakınlık ilkesine dair uygulamaların dikkate alınması gerekmektedir. Vatandaşların istek ve ihtiyaçları kentsel karar verme süreci ve kent planlamadaki katılım ile temsil edilmektedir. Bu katılım süreci son dönemlerde geçmiştekenden çok daha meşru hale gelmiştir. Eğer kamu hizmetleri verimli ve optimum şekilde, yerel yönetimler tarafından yapılamazsa kamu hizmetleri daha iyi uygulamaların gerçekleştirilebilmesi için bölgesel yada merkezi yönetimin müdahale alanı içinde kalacaktır. Sonuçta hizmette yerellik konsepti kapsamında, vatandaşın aktif rolü yeniden düşünülmesi Türkiye anayasasında ve kent planlama kanunlarında gerekli yeni düzenlemeler yapılmalıdır. Yaşanabilir bir kentsel çevrenin oluşturulması için gerekli müzakereci bir demokrasi ve katılımcı kentsel planlama için hizmette yerellik ilkesi önemlidir.

responsibility of local public services is given to the central agencies for the purpose of economic and social development. However, this impairs the principle of subsidiarity and local democracy. There are a lot of examples in the current situation.

Expected position taken by the city planning law can be described that instead of all powers has maintained by central administration, local administration can gain the power. Central administration should assume a new role. Basic function of central government is to monitor legality of local government’s actions. In this respect, coordination and cooperation should be to ensure between central administrations and local governments. In relation to the principle of subsidiarity, central government can strengthen the local government in terms of financial means and functions. Furthermore, central administration should be control mechanism as upper institutions. Central administration should permit decision making at the level, which is closed to the citizens to local administrations.

4. CONCLUSION

Subsidiarity is the important part of the local democracy in the transformation of the global world. However, in Turkey central administration has widening authority upon the local administration. Because of this, in city planning, public services are supplied inefficiently and uneconomically.

The principle of subsidiarity is a guide to decide, where power should reside. Its implications could vary case by case. In Turkey, central government wants to gain all power. Turkey is the candidate of European Union and tries to be a member. So right now, in the implementation subsidiarity principal should be taken into consideration. The desires and needs of citizens are represented by participation in urban decision making process and urban planning. This participatory process is more legitimate then before. Only if it were not done efficiently and optimally by local administration, regional or central administration would take the public services to maintain better implementation. To achieve this concept there is a necessity of new regulations in the Turkish Constitution and city-planning law with the thinking about citizens would gain active position. Subsidiarity is important to gain more deliberative democracy and participated planning system to gain liveable urban environment.

KAYNAKLAR/ REFERENCES

1. 3194 Sayılı İmar Kanunu ve İlgili Yönetmelikleri, (3194 The City Planning Law), 3, (3194/ Arts: 8-9), **TAU**, Yayın No: 106, Ankara,10-12 (2000).
2. Aydemir, S. R., “Türkiye’ de Yerel Yönetimler: Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı Açısından Bir Değerlendirme.” **Yerel Yönetim ve Denetim Dergisi**, 6,(6), Haziran, 396-404 (2001).
3. Aydemir, S.R., *Hizmette Halka Yakınlık İlkesi (Subsidiarity) ve Türkiye’de Merkezi Yönetim ile Yerel Yönetimler Arası Yetki ve Görev Bölüşümü*, Mayıs, Ankara, 1- 138 (2003).
4. Berbann, G., *Taking Subsidiarity Seriously: Federalism In The European Community And The United States*, (94), 332 (1992).
5. Burgers, P., *Local Government and 1992*, **Longman**, London,109-115 (1990).
6. Canatan, B., *Yerellik İlkesi*, (subsidiaritat, subsidiarite, subsidiarity), **Galeri Kultur Yayınevi**, Ankara, , 1-154, (2001).
7. David Held (Ed.), *Prospects for Democracy*, **Polity Press**. Cambridge, 1-50 (1993).
8. Demirci, B. *The Principle of Subsidiarity in the European Union Context*, **Middle East Technical University**, Ankara, 1-45 (2003).
9. **Economist**, Subsidiarity Begins At Home, 324, 46-48 (1992).
10. **European Council**. *Hizmette Yerellik (Subsidiyarite) İlkesinin Tanımı ve Sınırları*, (cev.MİGM), Ankara, 1-54 (1995).
11. Foweraker J. & Landmann T, *Citizenship Rights and Social Movements*, **Oxford University Press**, 1-25 (1999).
12. Ishii, K., B. Lutterbech. “Governance and Subsidiarity In The European Union: Towards a Istitutional Framework For an European Constituon” <http://ig.cs.tuberlin.de/leu/p59/doc/gov-sub.html> (2002).
13. Kalbfleisch-Kottsieper, U., “The Principle of Subsidiarity: A Critical Evaluation”, in Joerg Monar, Werner Ungerer, Wolfgang Wessels (eds), Brussels, The Maastricht Treaty On European Union, **European Interuniversity Press**, 1-25 (1993).
14. Keleş, R., “Hizmette Halka Yakınlık (Subsidiarity) İlkesi ve Yerel Yönetimler”, **Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi**, .4, (1), 3-14 Ocak (1995).
15. Kok-Chor Tan, *Diversity and Global Justice*, **The Pennsylvania State University Press**, University Park Pennsylvania, 79-128 (2000).
16. Mahalli İdareler Genel Mudurlugu,. *Hizmette Yerellik (Subsidiyarite) İliskinin Tanimi ve Sınırları*, **Avrupa Konseyi Yerel ve Bolgesel Yonetimler Yonlendirme Komitesi**, Ankara,1-42 (1995).
17. Martin, R. *A System of Rights*, **Clerendon Press**, Oxford, 1-25 (1993).
18. Monitoring European Integration, *Making Sense of Subsidiarity: How Much Centralization for Europe?* 4. **A CEPR Annual Report**, 1-165 (1993).
19. Neunreither, K., “Subsidiarity as A Guiding Principle for European Community Activities”, **Government and Opposition**, 28, (2), 206-220, Spring (1993).
20. Özel, M., “Kamu Yönetiminde Yeni Bir Örgütlenme İlkesi : Yerellik (Subsidiaritaet)” **Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi**, 9, (3): 25-43, Temmuz (2000).
21. Özmen, A. O. “Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı Karşısında Türkiye Ve Diğer Üye Ülkeler” Uluslar Arası Konferansta (16-17 Kasım 1995 Antalya) Yapılan Konuşma, **Mahalli İdareler Eğitim Araştırma Geliştirme Merkezi**, (1995).
22. Sanbay, A. Y., *Kamusal Alan Diyalojik Demokrasi Sivil İtiraz*, **Alfa Yayınları**, 1-60, (2000).
23. *Türkiye Cumhuriyeti Anayasası (Turkish Constitution)*, **Seçkin Yayınevi**, Ocak, Ankara, 128, (1998).
24. Üskül, Z., “Subsidiyarite İlkesi Üzerine Düşünce Araştırması”, **Yeni Türkiye**, 1,(4): 22-26, Mayıs-Haziran, (1995).